

Çarşaf

SAYI: 27

29 HAZİRAN 1977

250 KURUŞ

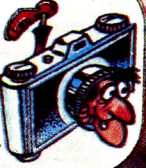
HADI
GÜVEN OYUNA BİR-İKİ...
HEMEN
KALKIYOR !..

DOLMUŞ
DURAGI

Çizgi

Şip
Şak

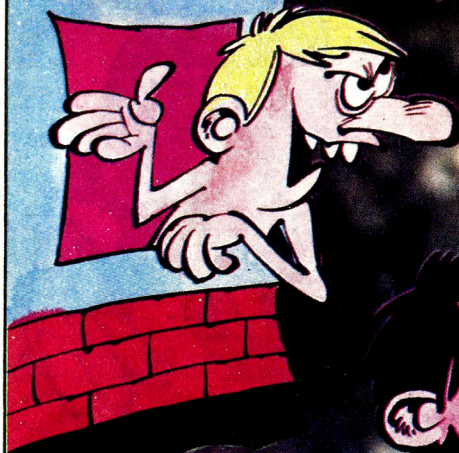

HANIYA,
MAYOCU
GELDİİ!..

HALK
PLAJI

BU
KILIKLA İÇERİ
GİREMEZSİNİZ
BAAYAN, SONRA
FENA GİYDİRİRLER!..

KAMİL,
HAVLUYA
BAK!..

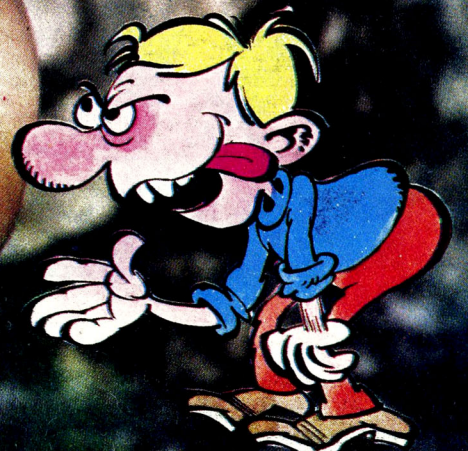
KİM
ÇAĞIRDI ULAN
SENİ TAS
ARABASI!..

BELA MISIN
ULAN SEN!
YÜRÜÜ!..

HAVLUYU
BOSVER LAN,
AVLUYA BAK!..

Saban Bey soruyor :

AŞIKLAR, deliller gibi sevilirler.
Gözleri hiç bir şey görmez!..
Sevda işlerinde ne kadar ileriye gittiklerinin farkında bile değildirler... Güzel günler bir rüya gibi, tatlı tatlı geçip gider...
Artık dönüşü olmayan bir noktaya gelince delikanlı:
-Haydi şimdilik hoşça kal sevgilim... Ben gidiyorum der.

Genç kır feryadı basar:
-Peki... Ben şimdi ne olacağım?..

Evet... Ne olacak şimdi o güzel sevgili?..

Ah, bu "Ben şimdi ne olacağım..." cümlesi... Yıllarca ödülmüştü patlatır ıstır. Bizli kara kara düşündü müştür...

"Ben, şimdi ne olacağım?.."
Bu cümlelerin içinde, yekpare bir roman yatar... Hiç bir sorunun cevabı, bundan daha zor değildir...

Biz de, gazetelerde bir haber gördük... Hem de, ilk sahifede... Başlığı da aynen şöyle:
Demirel'i ziyaret eden Karataş "Ben şimdi ne olacağım?.." diye sordu.

Evet başınıza yeni bir derd: Saban Bey, şimci ne olacak?.. Bilirsiniz eskiden böyle sorun kızlara:

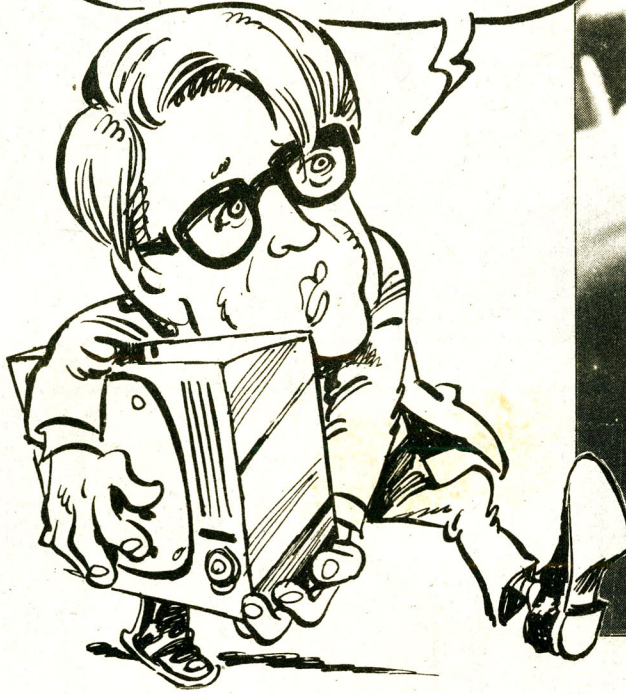
-Kızım... Sen bu işi yaparken bana mı sordun? diye cevap veriliirdi...

Saban Beyin alacağı karşılık da, korkarım aynı olacak...

Erzurum'daki deneme kümesinde ne güzel tavuklarla meşgul iken ne vardı TRT gibi bir işi yüklenecek, a Saban?..

Bize mi sordun?.. Tekrar küme-yavrum... Tekrar tavuklarının başına evladım!..

Ben, şimdi ne olacağım?..

Keskin sirke...

ÇETİN EMEÇ

DÖRT yıl önce küskündü, şimdi hırçın... O zamanki pozunun cilası donuktu, hâkim tavrı alırmazlık... Bugün ise, ağzını her aralayışta lav püskürtüyor... Yeni politikasının da esası, saldırganlık...

Evet, dört yılda saçından hayli tel artıran Demirel, şimdi hırslıdır, kızgındır. Ve, besbelli ki, seçim yenilgisini hiç hazmedememiştir.

O Demirel ki, daha dün diyebileceğimiz bir geçmişe kadar, hoşgörüsüyle tanınmıştı. Harim-i Şerifine dil uzatılınca kadar, en sivri eleştirileri bile, dava konusu yapmaktan sakınırmıştı.

Bizim, şu hüviyetle tanıdığımız Demirel; bir görev devir-tesliminden bile kaçınacak kadar ham tavırlar benimseyen adamdır artık... Ecevit'e terk ettiği masaya bıraktığı da, yine topu topu kin kusan bir mektup... Evlinden kaçan eşin, kocasına yazdığı buruk veda mesajı gibi...

AMA, Sayın AP liderinin de, hakkı yok değil hanı... Onun gibi, kaldesi iktidar koltuğunun yumuşaklığına bunca yıldır alışmış kişi; şimdi nasıl protokolün kıyı-köşe zevatıyla, aynı sert zemine yaslanabilir...

İşte, bu hüsrandır. Demirel'i, böylesine haşın olmaya zorlayan... "Çatma-çatarım" edasıyla, Cumhurbaşkanına bile saygıda kusur ettiren. Bir takım yakışsız imalarını, iftira derecesine vardiyan...

Yarın, onun ağzında, Korutürk ile Ecevit aynı sıyısı çıkar ortaklığının yumağı içinde sarınıp sarmalanırsa, hiç şaşmayalım. Dilinden, bu tür bir zehrın püskürmesine, hayret etmeyelim.

YSA, İftiranın bile derecesi vardır: Halilçesi, ihtiyatlısı ve de adısı... Fakat sanırım Demirel şu haliyle rekor yolundadır. Önce benimseyiverdiği to-

puk seviyesindeki üslupla... Sonra da açtığı çığırd; peşinden ibrği, takkesi, takunyası ve de uluyan kurtlarıyla Erbakanları, Alpaslanları sürüklemesiyle...

Dün, Korutürk adını selâvatla ananlar, bugün bakıyorum onun tarafsız kişiliğine sapık yargılarının çamurlarını sıçratmaktan zerrece çekinmiyorlar.

O Hoca ki; yakın zamana kadar bakışları koyunca yumuşak ve görünüşte masumdu. İlklerine işlemiş tıllı kurnazlığını, perdelemeyi hep becermişti. Onun bile bugün, Cumhurbaşkanına seslenişine, hece nağmelerinden çok, dış gıcırıltıları hâkimdir.

NE gariptir ki, yarın, belki bir Yüce Divan yolunda saf ve sefaat yakarılarıyla iki bölüm eğilecek olanlar, bugün affetmez tavırlar takınıyorlar...

Bir de, biliyor musunuz neyi göremiyorlar? Kin, garaz batağına gömüldükçe, küçüldüklerini... Milletlin gözünde, ruhlarının giderek sefilileştiğini...

İster Çankaya hükümeti desinler, ister CHP hükümeti; güven oyu yalnız Ecevit'e soluk aldirmayacaktır. Onları, habire çomakladıkları şu melanet batağında, daha fazla debelenmekten kurtaracaktır. Daha fazla debelenmekten... Daha daha küçülmekten...

Ama görebilen kilim?..

Meclis'te AP'nin
judocu MSP'nin
boksörü var

Parlamento, Olimpiyatlara hazırlanıyor

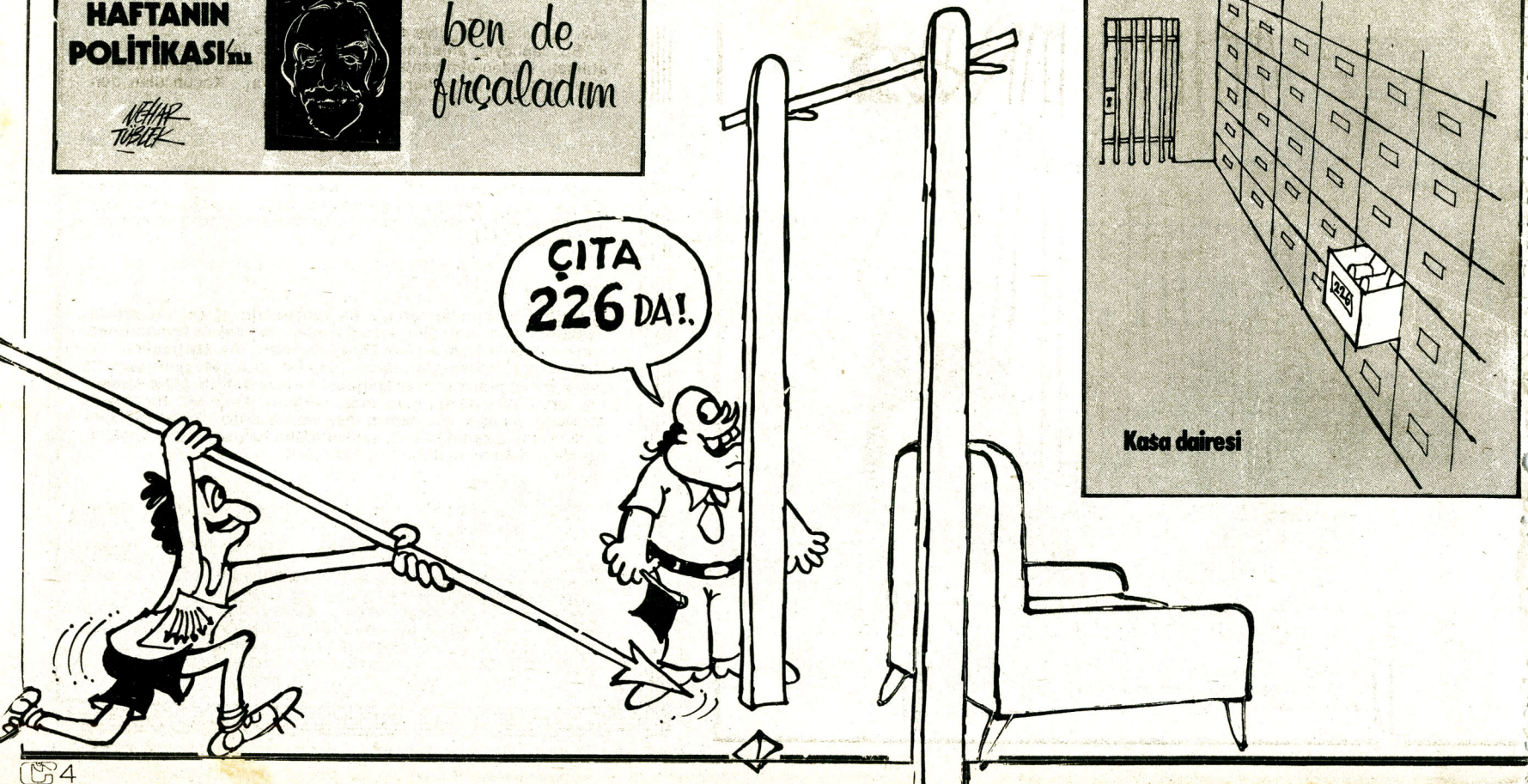
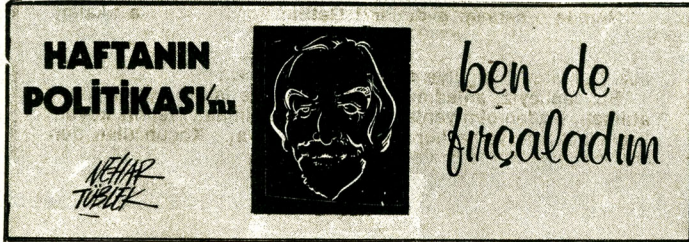
SEÇİM sonuçlarını önce-
den kestirme becerisini
gösteren MC partileri, oy gücü-
le doğacak kaybı, bilek gücüyle
kapatmanın hesaplarını yapmış-
lar ve bazı ünlü sporcuları kim-
seye çıkartmadan listelerine
katmışlardır.

MSP'nin boksör Abdullah

Tomba'sına karşı, judocu Kızıl-
ışık'ı seçim sandığından çıkarıp
parlamentoya sokan AP, "Ecevit
hükümetine güven oyu değil,
unutamayacağı bir ders verece-
ğiz," demiştir.

Bu dönemde MC deyimini bı-
rakıp, yerine MPT'yi kullanan li-
derlerin, bundan neyi kastetti-

ğini sorduğumuz Bozbeyli,
"Mazbatalı Pehlivanlar Toplulu-
ğu olduğumu sanıyorum" dedik-
ten sonra, şöyle devam etmiştir:
"Zaten, Meclis'in bugünkü
görünümü ne siyasal tansiyonu
düşürür, ne fiyatları. Bari par-
lamentelerden kurulacak bir ta-
kım ile, şenlendirelim Olimpiyad-
ları!"

HAFTANIN ÇARŞAF'LAYANI:

AP'nin hanım

Milletvekili

Aysel

Uğuralp

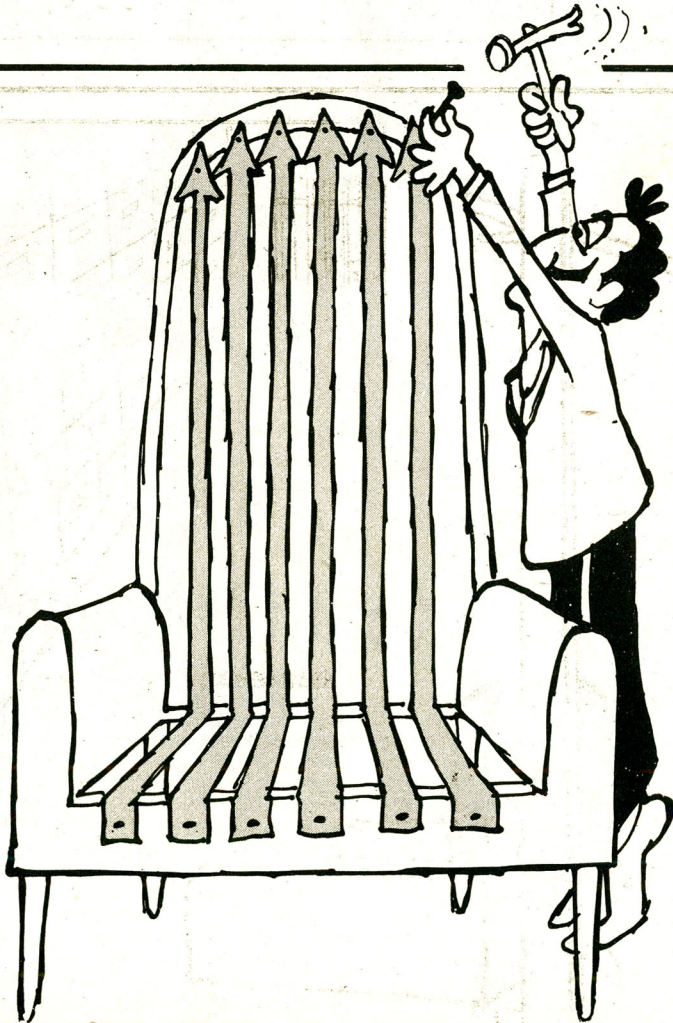
**Aysel
Bacı**

● Bu devirde yürek ister, doğrusu erkek kadınmışsın
● Yedi bin lira kiraya, para dememişsin
● Anlaşılan soğan ekmeğe hiç düşmemişsin,
● Aferin sana bacım, partini iyi seçmişsin

● Allah versin, mal mülk gani, kendin söylemişsin
● İlaçsızlıktan ölmek nedir, tabii ki bilemezsin
● Yedi bin lira kirayı rahatlıkla verirsin
● Peki ama bacım, sen hangi milletin vekilisin?

Mine ASOVA

KARAVANA

Yazan:
**Hüseyin
ZURNA**

Güven oyu

ECEVİT'in kurduğu hükümet güven oyu alır mı, Demirel'in elleri şişkin boğrunda kalır mı? Vallaaaa, hiliç belli olmaz! Bize kalırsa, alması gerekir. O fareyi tutan Sarman değil, Tekir. Eh, bir de güven oyu alırsa, bir yığın gözü dönmüş hırdavat, bir de arkasız kalırsa. İster misin dökölöversin ortalığa tüm cinayetler, ihanetler, rezaletler, firdöndüler, rüsvet alırken yapılan mum söndüler... Kim, nerede, hangi yağlı kuyruğa yapışmış, kim nerede neleri kapışmış, bir bir çıktı mı ortalığa kirlil çamaşırlar, dünün kahramanları oturup kıçlarını kaşırlar!

Ama, ya bir de alamazsa... Ulusal iradeye karşı çıkan Ecevit, hükümeti gaspeden Ecevit, çoğunluğu bulmadan koltuğa kurulan Ecevit... Açıldı mı mübareklerin şirret ağızları, pabucu değil, çorabı da bırakıp Türkiye'den çekip git.

Ne dersiniz, alır mı güven oyunu demokrasimizin en önde gelen, talihli niyetine uymayan, halkın bilincinden kuşku duymayan, geçmiş aziz, vaatleri leziz, alacağı miras epey boklu, bayrağı altı oklu partisi? Alırsa, Cepheciler de doğrusu fena bozulurlar. O eski palavracılar da, hemen toz olurlar. Artık önüne gelen Ecevit'çi kesilir. Yağmur gibi yağılır, fırtına gibi esilir...

Alamazsa, eyh Allah! Sabah - akşam radyo televizyon, binbir kırım atmayon, başlar yine yayılım ateşi. Biz zaten demedik mi, her yediğimizizi bunu bildiğimiz için yemedik mi? Ecevit de kimdir ki, bozuk para gibi harcandı gitti işte... Gelsin biraderler, kayınçolar, enişte... Vur vuranın, kır kıranın, bas kurşunun, at bombayı, yürüt komisyonu, demokrasi dediğin, ulusal irade dediğin, Anayasa dediğin bizim dediğimizdir. Koltuklar, doğduğumuz günden beri babadan kalma beşliğimizdir.

Nerede o sersem aydınlar?! Getirin hepsini içeriye tıkalım. Elele - kolkola, avantajları harmanlamaya çıkalım. Atalarımız, şehitlerimiz, kalkan, kılıç, mehter, dua, yutturma; hukuk, mukuk, Danıştay falan diye sakın artık tutturma...

Biz cepheyiz, anladınız ya, ha ona göre istel! Ayaklar denk atılmalı, bizden olmıyanlar da, bizlere katılmalı... İşimiz koyun, keçi, inek, ne varsa hepsini birden sağma... Koşun ulan durmayın, sürüp gitsin başlattığımız yağma...

Ya kazara güven oyu alırsa?! Sen o zaman gör Türkeş'i... Ne yıldızı kalır, ne ayı, ne güneşli. Ya peki komandolar? O kanlı öykünün de içine pire dolar, bit dolar. Katiyen o bizden değildi, cinayeti kendi işlemiş serseri, bilahli bu bizden değildi, iftira etmiş serseri... Sıkı mı suçluya gizlice arka çıkmak?! Bir yığın kanlı el, dayanaksız kalır ortada... Türkeş de nutuk söyler: Demek onu da yapmış, vay namussuz, vay kerata!

GÜVEN oyu alınmazsa... Ey serhadlerin uç beyleri, doldurun heybeleri, öldürün bebeleri... Demirel de tempo tutar, kah kah kahl! Hani nerede Ecevit, Ne oldu köy-kent davası? Şu CHP, gerçekten enayinin âlâsı... İktidarı göz göre göre kaçırdı, pupa yelken giderken, kıyıya dümen kırdı... Üstüne gidip ezelim, her birini şamarlayıp, karşımıza dizelim... Ulan, sen de kimsin bize karşı çıkacak, avantamızı taşılayıp cakamızı yıkacak?! Haydi ordan çekil bakalım kenara, gelsin bütün kargalar, yuva yapalım yeniden, iflahını kestiğimiz çınara....

Güven oyu alır mı, alamaz mı? İşte sorun burada. Aman kuzum sıkı durun, bizcileyin garipler okkanın altına gitmesin bu arada.

Aldı, aldı. Almadı, almadı! Gerçi dayanmaya takat de pek kalmadı...

Ama elden ne gelir? İster tepin, ister delir. Güven oyu bekleyeceksin... Sigaraya sigarayı ekleyeceksin... O zamana kadar da, öngörü yaparken bizim gibi tekleyeceksin... Va mı bunun başka çaresi?! Doğrusu deva bulunmaz, pek derindir şu gönülümün yaresi...

BEN DENİZE GİRMEK İSTİYORUM,
KAÇ PUAN GEREK ACABA?

Çizen: Mahmut KARATOPRAK

NE ÜNİVERSİTEYE GİRMESİ KARDEŞİM
KAPİYİ ANARSİSTLER TUTMUŞ
GİRDİK DE ÇIKAMIYORUZ.

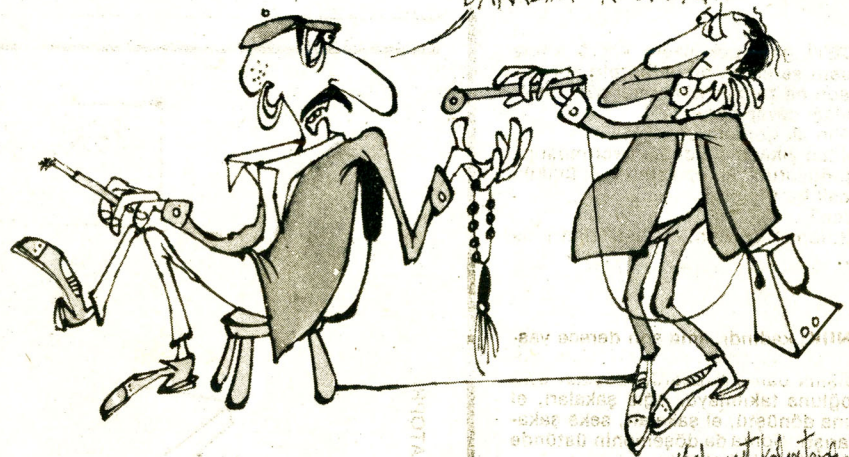

Üniversite sınavları 30 Haziran' da...

Kim, nereye girmek istiyor?

PARAYLA sırayla değil kardeşim, bu işler puanla oluyor. Sınav sorularını önüne çekeceksin, yazı-tura atarak doğru cevabı aramaya geçeceksin. Kafanı fazla zorlamadan karşılarına işareti çıkacaksın, kaçta kaç tutturduğunu anlamak için kapiya asılan listeye bakacaksın. Gol-Toto'yu andıran bir oyun türü! 350 puanla doktor olunur mu? Hadi bakayım, Orman Fakültesi'ne yürü!

VALLA CİĞERİM, ANNEM HİRSİZ OL DİYOR,
BABAM DA "BENİM OĞLUM PEZEVENK OLACAK DİYOR
ŞAŞIRDIM KALDIM. PUAN TUTTURURSAM, ARABACI OLACAĞIM,
BAKALIM NOLACAK.

Mahmut Karatoprak

**Demirel, Erbakan ve
Türkeş'e göre:**

NASIL BİR HÜKÜMET KURULMALIDIR?

DEMİREL'E SORDUK:

- Görevin bana verilmesi gerekir, dedi. Bizim gurduklarımız Atatürkçü hükümet değil mi yani?... MHP'nin 16'sını bizim 189'a gatarız, MSP'ye istediği bakanlıkları verir, ağzını gaperiz. İki buçuk yıl memleketi nasıl idare ettiysek, bir dört yılın daha aynı şekilde geçmesine bakarız.

ERBAKAN'A SORDUK:

-AP'nin kuracağı bir hükümete kesinlikle karşıyız efendim, dedi. Bizim katılmayacağımız bir hükümeti o da kuramayacağına göre, sayın Cumhurbaşkanı'nın en çok milletvekiline sahip üçüncü parti olarak, görevi bize verme-

leri gerekir. 24 bizde var. Geri kalan 202 açığı tamamlamak için dost ve kardeş İslâm ülkelerinden milletvekili yardımında bulunmalarını talep ederiz. Bakanlık sayısını azaltarak Millî Eğitim'i, Diyanet İşleri'ne, Maliye'yi Vakıflar Genel Müdürlüğü'ne bağlar, Atatürkçü bir hükümet kurarak burnumuzun doğrusuna gideriz.

TÜRKEŞ'E SORDUK:

- Görev bize verilirse, adivenoyu almak için şart koşulan 226'yı pazarlık usulüyle 16'ya indiririz, aziz milletimizin duyduğu güçlü bir hükümet özlemini tek başımıza dindiririz!

Bir ruh doktorunun bekleme salonunda bir adam sırasını bekliyordu. Eline bir otomobili direksiyonu almış, oturduğu yerde onu eliyle çeviriyor, bir taraftan da ağızla motor taklidi yapıyordu.

Bir hastabakıcı bekleme salonunun kapısını aralayarak:

-Beyim dedi, otomobili park edecek yer bulur bulmaz içeri buyurun, doktor sizi bekliyor...

Çarşaf
dolusu
kahkaha

GECEYİ geçirmek üzere köprü altına postu seren iki hippiden biri sordu:

-En son ne zaman yıkanmıştın?

Arkadaşı cevap verdi:

-1971'in ilk günlerinde...

-Yeniden yıkanmayı düşünüyor musun?

-Düşünüyorum ama, sanırım mümkün olmayacak bu gidişle...

-Neden?

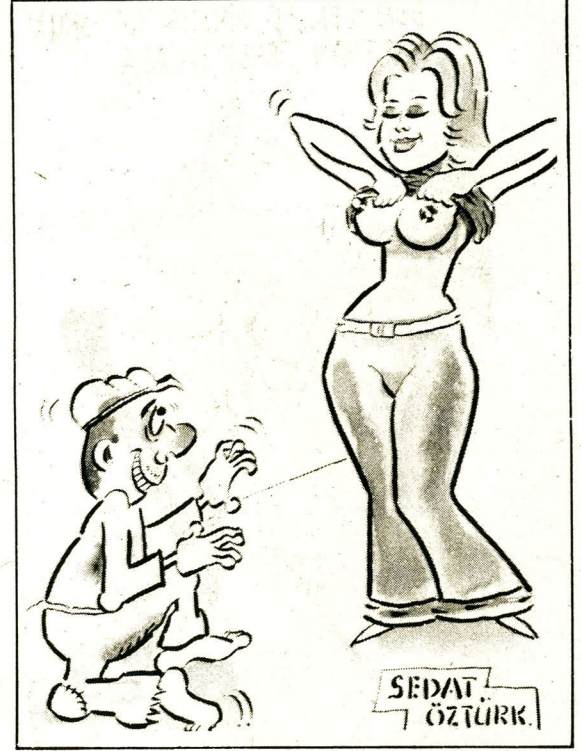
-Pantolonumun fermuarı paslanmış da ondan!..

KONUK, kadındı, ama son derece yaşlıydı. Evde kimsenin olmadığını görünce dişilik damarı kabardı, bağladı evin küçük oğluna takılmaya. Ağız şakaları, el şakalarına dönüştü, el şakaları, seks şakalarına karıştı. Sonra da döşemenin üstünde emekler gibi bir hal alarak:

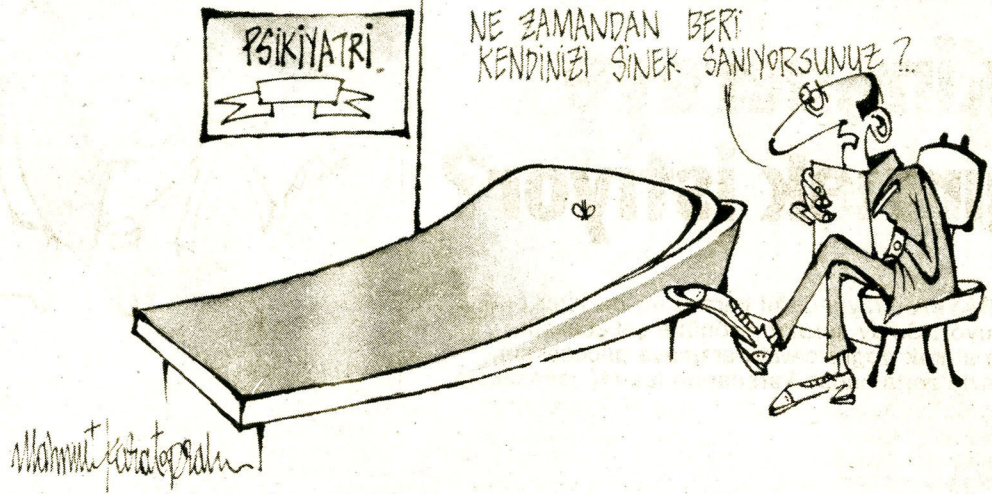
-Şimdi ben aç bir kurtum, dedi. Seni yiyeceğim!

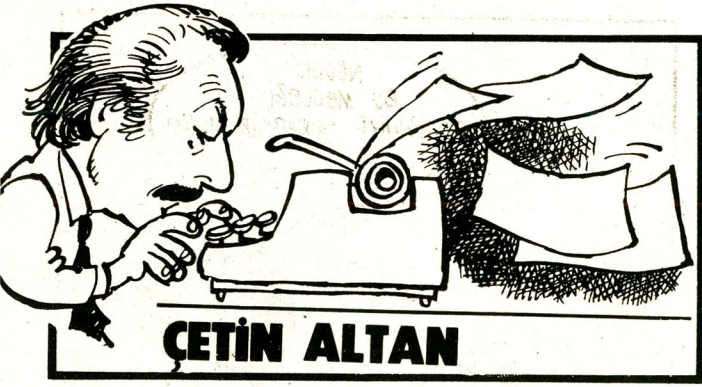
Delikanlı adayı hayretle sordu:

-Hangi dişlerle?

Mahmut KARATOPRAK

Eski bir gazeteci

Tanıdığım gazeteciler arasında, bütün kaypaklıklarına rağmen, mesleğini iyi bilenler dendi. Ve, epey renkliydi.

Yazık ki, doğru dürüst bir yapıtı kalmadı arkasında...

ESKİ İstanbul basınındaki ciddi ve etkin bir gazetecinin ölü Ankara muhabiriydi. Kişiliğini pek yansıtmayan bıyıklı ve bakımlı bir yüzü vardı. Ne genesi köşeli, ne dudakları kalın, ne burnu iri, ne elmacık kemikleri çıkık, ne alnı dar veya genişti. Karikatürü kolayca yapılamıyacak tiplerdendi. Onun bunun salaklığının altını abartarak çizen, yermeyle harcama arasında, nükteli bir kıvraklıkta konuşurdu. Çevik zekâsı, geniş çevresi ve anlatımı rahat Türkçe-siyle, uzun yıllar gazetesiyle Ankara arasındaki dalgali denizde, ustaca yelken kullanmıştı. Adını namussuza çıkarmadan kaypak, dostluğuna asla güvenilemeyeceği halde sevimişti. Alafranga görünümünün gerisinde, alaturkayla rakıyı sever ve hiç bir zaman skandala dönüşmeyen kıvamlı zamparalıklarının evinde yarattığı krizler sırasında da, kimseye çaktırmadan karısını bir gözle döverdi.

Onu önce adından tanımış-tım. Ününe ve forsunu imrene-rek bakardım. Konuşmaları izlemek için ilk kez Meclis'e gönderildiğim zaman, ön dokuzumu yeni bitirmiştim. Örnek ve çekin-gen olarak girmiştim Meclis'teki Basın locasına. O en önde oturmuş küçük notlar alıyor, yanındakilere politikacılarla dalga geçen nükteler fırlatıyordu. Bir ara uzaktan kendisine hayran olduğum o ünlü kurt gazetecinin sesini duydum arkamda:

"Bu serseriyi de kim göndermiş buraya? diyordu.

Bir anda zakkum yutmuş gibi oldum. Nerdeyse gözlerim dolacaktı. Usluca uzaklaştım oradan. Basın locasının kapısı dibinde, ayakta görevimi yapmaya çalıştım. Bu küçümseme ve adam yerine koymama epey sürdü o zamanlar.

Ama dayandım... O ünlü gazeteciyle de bir çok serüvenler geçti aramda. Bir ara özel bir ajansta muhabir olarak çalışıyordum.

Örneğin bir basın toplantısını hep birlikte izliyorduk. Aynı basın toplantısını onlar da yazı-yordu, ben de... Gazetelerin kendi muhabirlerinin yazdıklarını bırakıp, benim ajans bülteni-ne yazdığım metni almaları için, hiç bir neden yoktu. Bu tersliği kırmak için kıvranıyordum. Basın toplantısı yapan kişinin giymi-ni, gömleğini, kravatını, mi-miklerini, gazetecilerin kendisi-ne sordukları soruları dahi ver-meye başladım. Sorularla cevap-lar arasındaki tutarsızlıkları, yorum yapmadan belirtme yöntemine başvururdum.

Ve gazeteler kendi muhabir-lelerinin haberleri altına, sanki onlar bu işi tam kıvrılamamışlar gibi, bizim ajansın verdiği metinleri de koymaya başladılar.

Ünlü ve kurt gazeteci bu yarı-şı görünce, deliye döndü. O sıralarda aynı zamanda avukat stajı yapıyordum. Staj yapan birinin başka bir yerde çalışma hakkı yoktu. Ben ise çalışmak zorundaydım. Ve bizim ünlü ah-bap, beni baroya ihbar ederek önce stajımı yakmak istedi. Bir profesör, hekimden rapor alıp durumu kurtarmaya çalıştım. Profesör hekim de tabipler odasına jurnal etti. Neyse zar zor stajın yarımını önlendik ve avukatlık ruhsatını aldık.

Bu kez de yine aynı gazeteci kahrman, evlenip evden ayrılınca babama bıraktığım telefonu ihbar etti. Telefon, gazetecilere tanınan indirimli telefondu. Ve ben, babama nezaketsizlik ol-masın diye, telefonu söktürme-miştim. İhbar üstüne telefon sö-küldü ve babam bunu benim yaptırdığımı sanarak, yıllarca kırıgın ve dargın kaldı bana.

Otarihlerde CHP iktidardan düşmüştü. Bizim Üstad, Menderes'i canla başla tutuyordu. İsmet Paşa'nın aleyhine ver-yasını ediyordu. İsmet Paşa'nın elini öpmek için de, yurdun dört bir köşesinden CHP'li heyetler geliyordu. Ünlü gazeteci bir yazısında İsmet Paşa'nın artık bu heyetlerin gelmesini istemediğini yazdı. CHP Genel Sekreteri Kasım Gülek de, bir basın toplantısı yaparak bu haberi yalan-lamaya kalktı.

Çok ilginç bir toplantıydı o. Bütün Ankara gazetecileri, Kasım Gülek'in odasında-ydık. Bizim Üstad:

"Ben CHP'nin aleyhinde değ-ilim vallahi Kasım bey, diyor-du. Örneğin CHP'nin hükümet darbesi yapmayı tasarladığını

dahi söylediler bana, ama ben bunu yazmadım.

Kasım Gülek, böyle ağır bir suçlamaya sadece gülerek:

"Ya, sahi mi? Bak hele! Biz sizi severiz, türünden cevaplar veriyordu.

Ben ise bütün toplantıda ko-nuşulanları yazdım. Ve bir gazete-cinin Gülek'e CHP'nin hükümet darbesi yapacağına dair haber aldığını, ama bunu gazetesi-ne yazmadığını söylediğini, naklettim.

Savcılık harekete geçti. Bizim kurt gazeteciye bu haberi kimden duyduğunu sordu. Gazeteci de, toplantıda bulunan bütün gazetecileri toplayıp böyle bir şey söylemediğine dair altı bol imzalı bir bildiri yayınladı.

Biz iftiracı durumunda kaldık... Kasım Gülek böyle bir şey konuşulmadı, diyordu. Öteki gazeteciler de konuşulmadı diyorlardı. Kendilerine:

"Niye yalan söylüyorsunuz? diye soruyordum.

"Kusura bakma, sonra başı-mıza belâ açar o adam, diyorlar-dı.

Savcı bizi yakaladı: "Niye böyle bir şey uydurdun? Yahut da kanıtla böyle bir şey konuşulduğunu? diye sıkış-tırma başla.

CHP'nin resmi organı, yani kendi gazetem de, böyle bir şey konuşulmadığını ilân etmişti... Tek başıma kalıvermişim Sav-cı'nın karşısında.

Paçayı nasıl kurtardım, bi-lyor musunuz?

Hükümet darbesi ile ilgili hiç bir şey konuşulmadığına dair Ankara gazetecilerinin ortak bildirisini imzalamış bir muhabir de, imzalı olarak kendi gazetesi-ne benim yazdığımı yazmıştı. Kasım Gülek'e bir gazetecinin

CHP'nin hükümet darbesi yapacağına dair haber aldığını söyle-diğini, açık açık belirtmişti.

O gazeteyi, Savcı'ya verdim.

"Bakın, bu arkadaş da aynı şeyi yazmış, dedim.

Savcı: "Evet, ama o arkadaş böyle bir şey söylenmedi diye ifade verdi.

"Yazısı imzalı...

Savcı bunalmıya başladı. Tüm gazetecilerle de uğraşmaya kalkmak istemiyordu. Bana:

"Söylendi veya söylenmedi, belli ki ciddi bir şey yok ortada, bu konuyu kapatmak için bir yol bulmak gerek, dedi.

Yolu da yine biz bulduk.

"Her ne kadar böyle bir şey söylendiği bütün yalanlamalara rağmen, şu No. ve şu tarihli gazete-de, şu imza ile çıkan muha-birin haberinden de anlaşılıyor-sa da, haberleri yazarların ifa-delerine göre, bunun sırf bir ta-kılma ve şakalaşma mahiyetinde geçtiği için ciddiye alınmadığın-dan, konuşulmamış 'sayıldığı merkezinde bir bildiri imzalandığı belli olmuştur. Bu nedenle vs. vs..."

BUNDAN sonra da yine o usta gazeteci yüzünden bir gece tutuklandım.

Kore'ye asker gönderiyor-duk. Ben, gönderilen birliğin standart olduğunu yazmıştım. Yani birlikte eksilme oldukça, yerine başkaları gönderilerek birlik tüm kadrolarıyla aynen muhafaza edilecekti. Bu haber büyük yankılar yarattı. Bizim gazeteci de o zamanki Millî Savun-

ma Bakanı Refik Şevket İnçe'ye telefon ederek, bu hergeleliklerin benim başımın altından çıktığını haber verdi. Ve beni askeri mah-

kemeye sevkettirdi...

Neyse ki her zaman sevip saydığım Sıtkı Yırcalı, Meclis'te bir konuşma yaparak birliğin standart birlik olduğunu açıkladı ve benim dava düştü.

Biz de vaktiyle hayran olup akıl almaz kazıklarını yediğimiz ünlü muhabirle dost olduk. Üstelik o, bu kazıkları bana kendisinin atmış olduğunu benim bilmediğimi sanıyordu. Hepsini saman altından ve usturuplu biçimde yapmıştı. Ben de doğrusu pek yüzlemedim.

Gel zaman-git zaman, Menderes'e gerçekten yardımı dokunduğu için milletvekili seçildi. 27 Mayıs'ta da Yassıada'ya düştü.

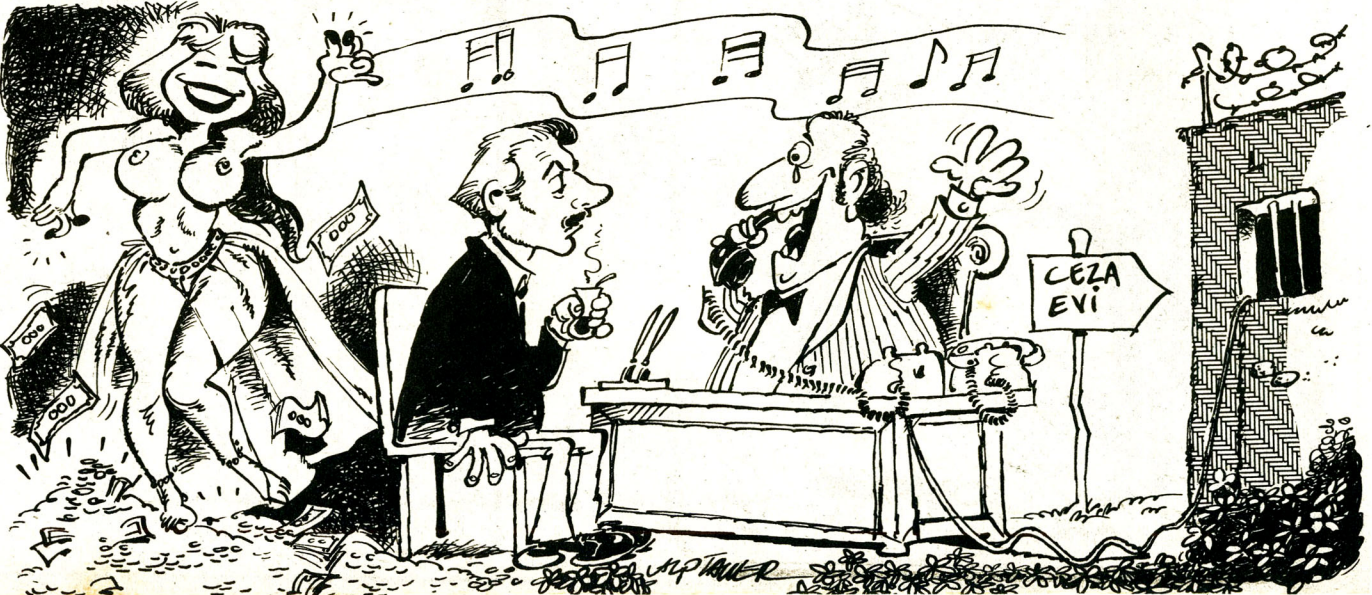
Bir gün bir telgraf aldım. Ondandı:

"Eski arkadaşız, lütfen benim avukatlığını kabul et, Yassıada da beni savun," diyor-du.

Ben ise avukatlık yapmadığım için barodan kaydımı sildirmiştim. Ricasını kabul edemedim. Ama bana çektiği telgraf, benim de ona verdiğim cevap Yassıada'nın o günkü yöneticileri üstünde olumlu etki yaptığı için, kendisine daha yakın davranmışlar.

Altı-yedi yıl önce de, bir gün gazeteye geldi. Epey yaşlanmıştı. Gazetede Yassıada anılarını yayınlamak için yardımımı istiyordu. Elimden gelen çabayı gösterdim, ama anılar yayınlamadı.

Öldüğünü duyduğum zaman, bir iki saniye içinde uzunca bir film geçti gözlerimin önünden. Tanıdığım gazeteciler arasında bütün kaypaklıklarına rağmen, mesleğini iyi bilenlerdendi. Ve ne de olsa epey renkliydi. Yazık ki doğru dürüst bir yapıtı kalmadı arkasında...

Tarihte bugün

ÇANKAYA MEYDAN MUHAREBESİ

Yazan: Vedat SAYGEL

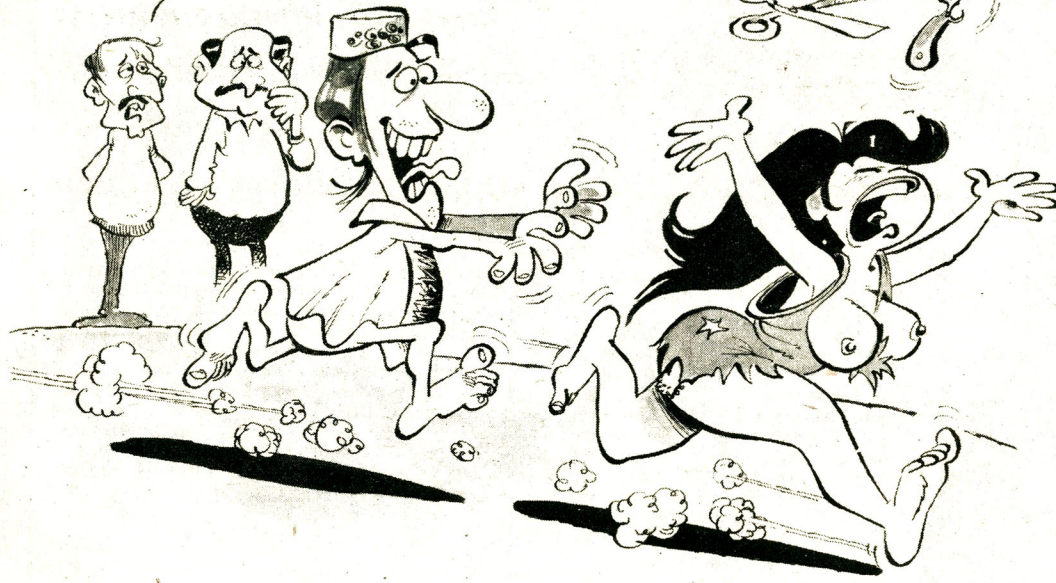
CEPHENİN düşmesiyle başıbozuktardan oluşan dağınık güçler, bozguna uğramanın yarattığı hırsla Çankaya'ya karşı hücumla geçmeye karar vermişlerdi.

Harekât planı hazır. SÖLÖ'nün emrindeki niyetibozuklar, Doğu'dan Neco'nun kumandasındaki aptesibozuklar, Güney'den, Alpaslan ve başıbozukları ise Kuzey'den yürüyerek Çankaya'yı saracak, birkaç saat içinde yitirdikleri yerleri geri alacaklardı.

Aynen uygulandı plan. Şafakla birlikte laf atarak, çamur atarak hücumla geçen birlikler, daha sonra beddua eden, tehdit eden, hatta küfür eden tımlerin desteğine rağmen yolun yarısında tıkanıp kalmış, "On dakika mola" kararı almıştır. Saldırganlara karşı hiçbir girişimde bulunmayan Çankaya ise, yorulanları toplayıp evlerine yollamak üzere kendilerine bir otobüs salmıştır.

BİZİM ZAMANIMIZDA ÇOCUKLAR
SÜNNETÇİDEN KAÇARDI... ŞİMDİ
SÜNNETÇİLER ÇOCUKLARDAN
KAÇIYOR!

NEDEN
BU MESLEĞİ
SEÇTİĞİNİZİ SORABİLİR MİYİM
NECİMİYE HANIM?

Kadından sünnetçi olursa!..

BU durum herşeyden önce kadın-erkek eşitliğini kesinlikle sağlar. Babalar, gönüllü olarak, sünnetçinin peşinde koşarken, çocuklar tabanları yağlar. Mesleğe hareket, salonlara bereket gelirken, sanırım analar kendi cinslerinden olan bu sünnetçilere karşı cephe alır. Zira her koca, yılda bir kez sünnetçinin karşısına çıksa, kadıncağıza ne kalır?

ALÇAKLAR!..
SAHTEKÂRLAR!..
BEN FOTOĞRAFTAKİ
SÜNNETÇİYE RAZI
OLMUŞTUM...

Sıcaklar bastı, aman aklınızı koruyun!..

Sanayileşmiş ve enayileşmiş ülkeler!..

Yazan: Vedat SAYGEL

ANSIZIN bastıran sıcakların, gelişmekte olan ülkeler üzerindeki etkisini görüşmek üzere bir araya gelen Sanayileşmiş Ülkeler ile Enayileşmiş Ülkelerin temsilcileri, 3 gün süren ve son derece çekişmeli geçen toplantıdan sonra ortak bir görüşe varmışlar ve aşağıdaki bildiri yayınlamışlardır:

1 Dünyadaki fukaralığı, yenmek için ortak çaba göstermeyi, taahhüt eden taraflardan biri

olan Sanayileşmiş Ülkeler, Enayileşmiş Ülkeleri kavurucu sıcaklardan korumak amacıyla buralardaki gazoz fabrikalarının sayısını bir yıl içinde birkaç misli artıracak, şişelerin içine bir miktar da buz kattıracaaktır.

2 Yatırım alanları Sanayileşmiş Ülkelere, Enayileşmiş Ülkeler tarafından sağlanacak, gönderilecek uzmanlara maaş bağlanacak, sıcaktan kavruken bu elemanlara, devlet bütçesinden krem sürülüp, sırtları yağlanacaktır.

3 İnsanlığı tehdit eden yoksulluğun ancak bu ortak savaşla yok edilebileceğine inanan Sanayileşmiş Ülkeler, Enayileşmiş Ülke sayısını artırmayı amaçladığından, hedefe varmak için hiçbir fedakârlıktan kaçmayacağını dünya kamuoyuna açıklar.

AKIL korumak zor iştir tabii. Tek başınıza beceremezseniz muhafız kiralayabilir, dikenli tel çekebilir, köpek tutabilirsiniz. Yalnız "Dikkat ısırır" levhasını sakın unutmayın; köpeği uysal sanan sıcaklar saldırıya geçebilir, üstelik kavgadan galip de çıkabilir. Kafanızın üstüne bir havuz yaptırmak bize en iyi çare, böylece beyninizin su kaynatması ihtimali de ortadan kalkar. Aman koruyun aklınızı. Zira bastırdı mı sıcaklar, ya tabancalar çekilir, ya bıçaklar!

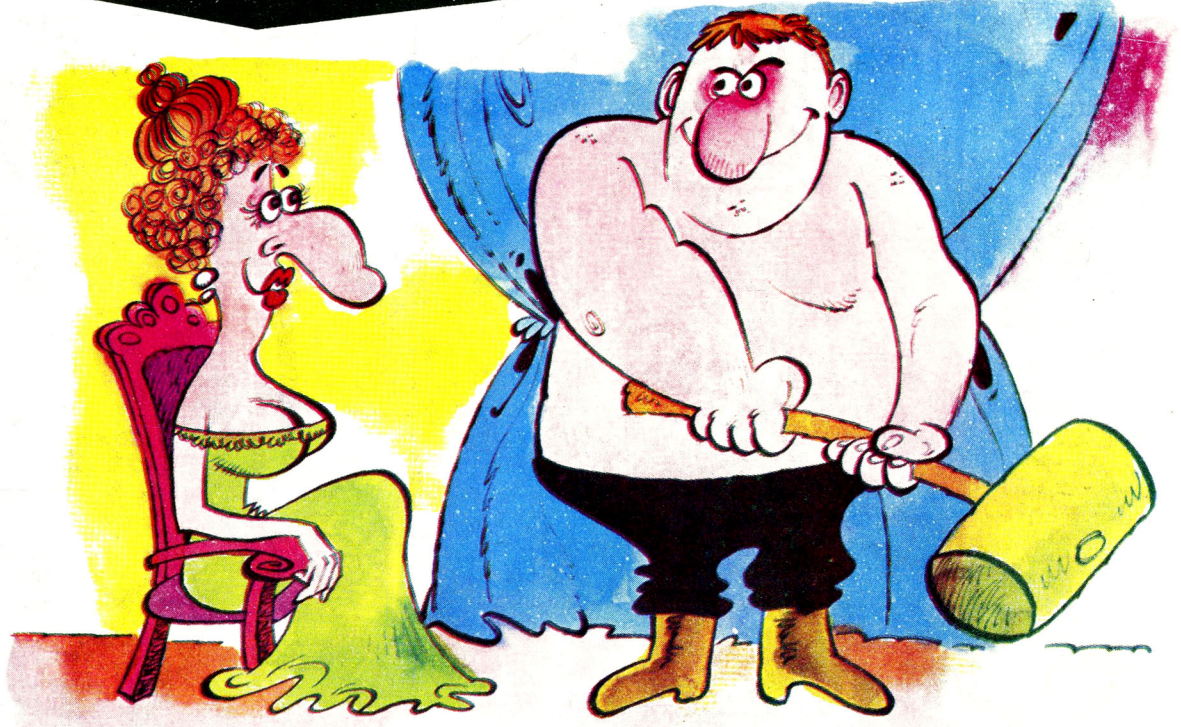
Çizen: Sunder DAĞ

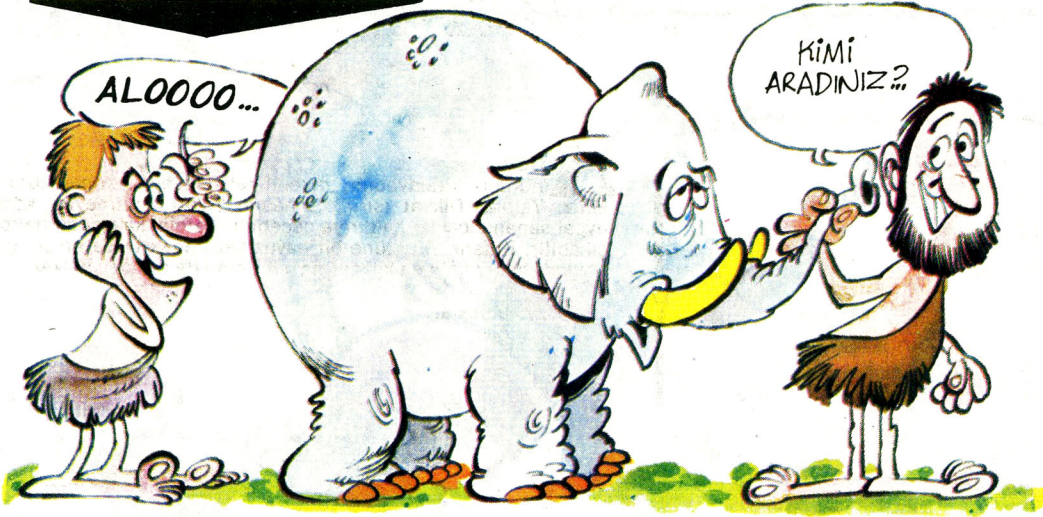
Tarihte İlkler

BOŞUNA "Balık, baştan kokar" dememişler... Tarihte ilk herzeleri, bizlere öncü olması gereken ilk insanlar yemişler. Kimi, tekerleği, bulup, otomobil denen can alıcının doğmasını sağlamış; kimi, telefonu bularak, hayatımızı bir düdük sesine bağlamış.

İLK BURUN AMELİYATI

İLK TELEFON

İLK MEYDAN SAATI

İLK SİYASİ DARBE

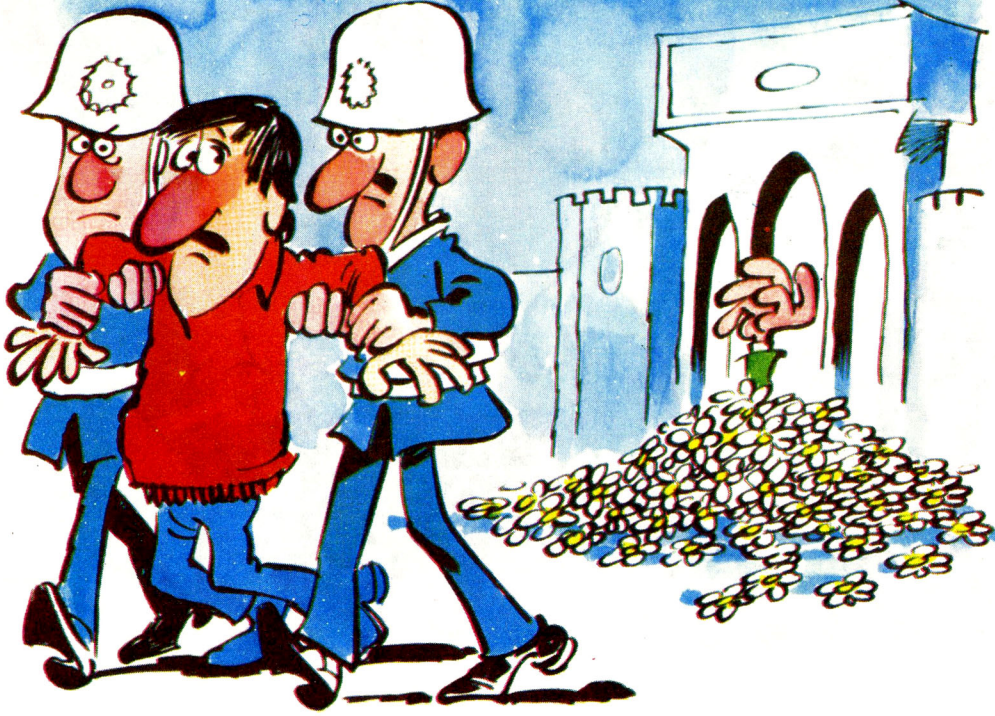

Bir üniversite öğrencisi çiçek
yağmuruna tutularak öldürüldü!..

Yazan: Vedat SAYGEL
Çizen: Bülent DÜZGİT

Bülent Bey'in rüyası...

HAYIRDIR İNŞALLAH!

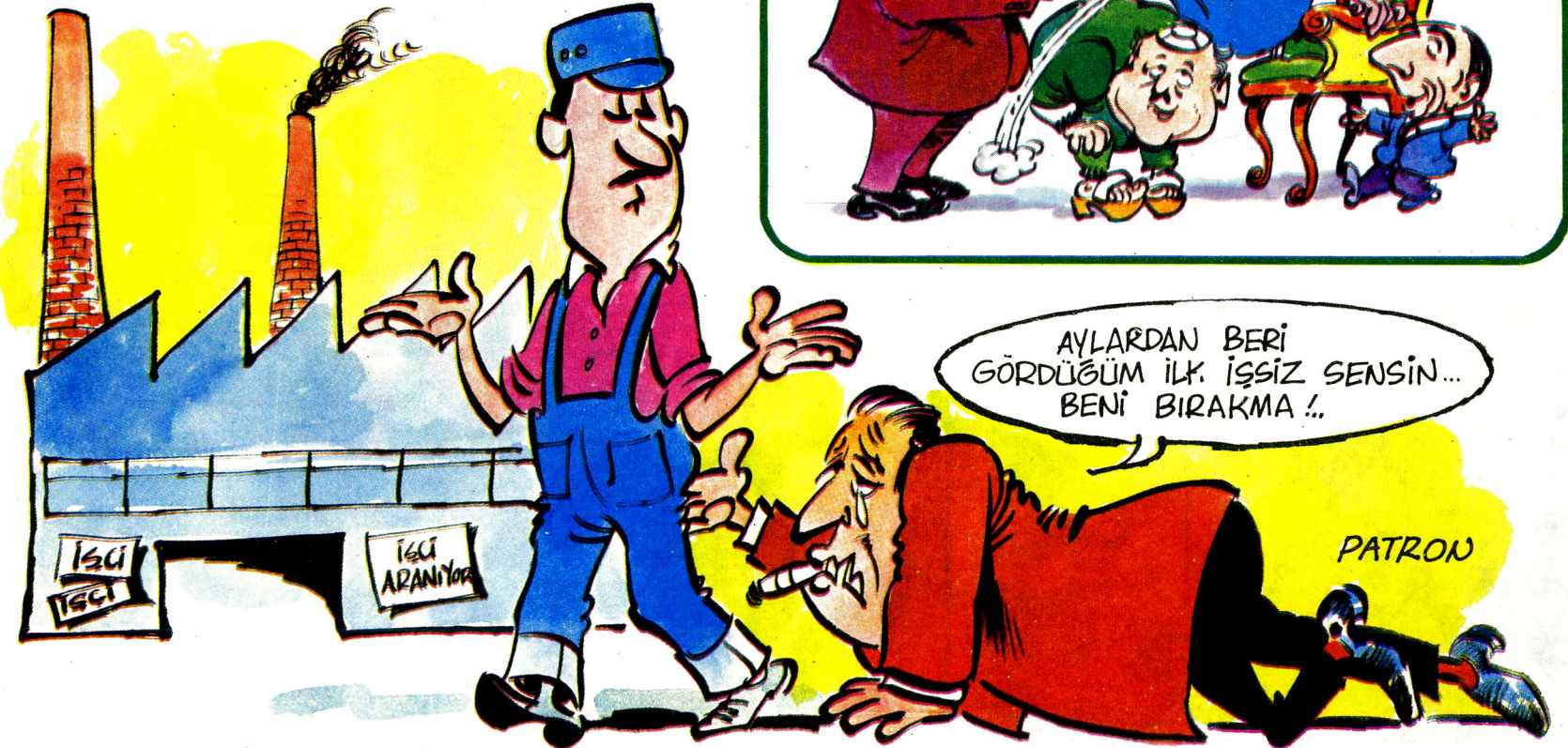

RÜYAYI herkes görür. Ama ağır sorumluluklar altına giren kimse-ler, daha bir başka görür. Bülent Bey de, sayın Cumhurbaşkanı'ndan hükümet kurma yetkisini aldı, gönül rahatlığıyla derin bir uykuya daldı. İhtirası falan yoktu. Çoktan boş-vermişti mala, mülke. Düşünde ne görsün?.. Güllük-gülistanlık olmuş-tu ülke!

Sağda-solda vuruşan-

lar, silahları ellerinden at-mıştı, milli birliğin sağ-lanmasına herkes kendi gücünü katmıştı... İstifçilik şöyle dursun, millet lokmasını birbiriyle bölü-şüyor. Çalışma barışı sağlanmış işçisiyle işvere-niyle tüm yüzler gülüş-üyor...Çarşıda, pazarda fi-yatlar inmiş, yokluktan yükselen feryatlar dinmiş. "Hayırdır İnşallah" de-yip kalktı yataktan, n'olur-du şu ülke çıksa bataktan!

Suyumuz süzme, konumuz yüzme!..

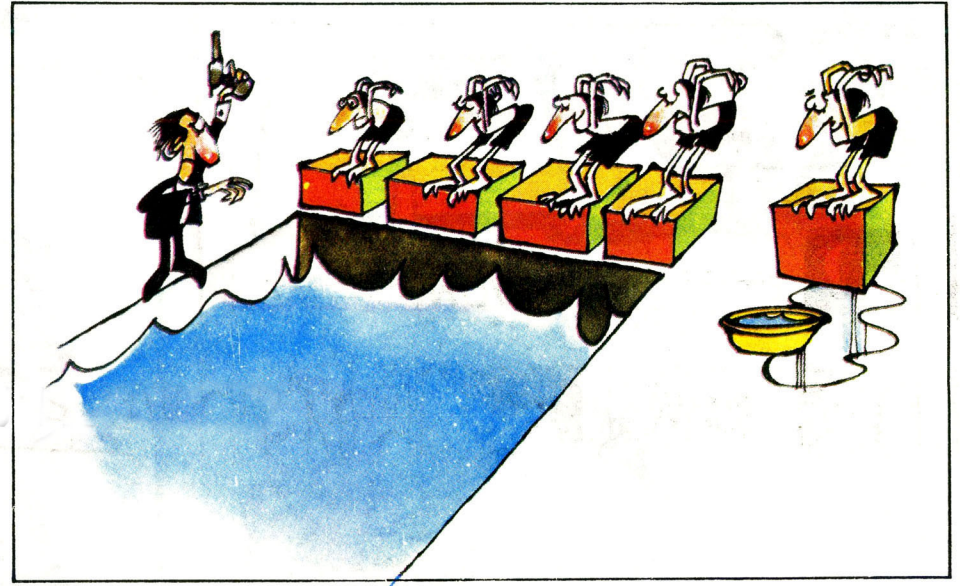
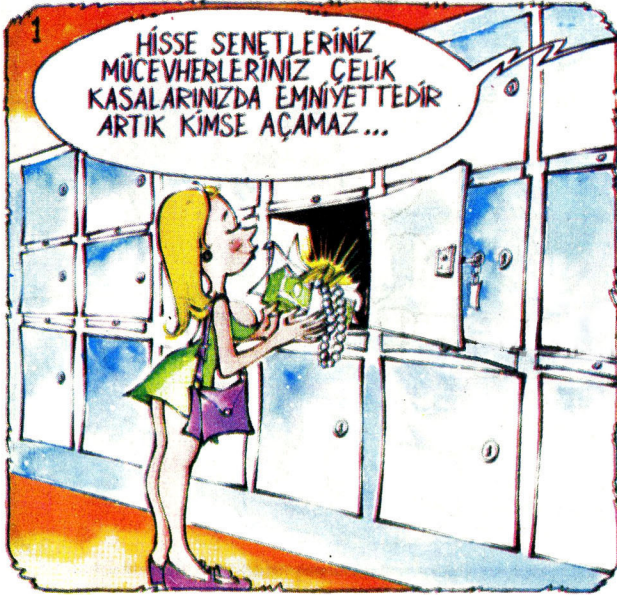
BİZ YARIŞLARA TAKIM HALİNDE KATILIYORUZ
Bİ MAHSURU VAR MI ?.

UZUNCA bir havuzun
içinde adam boyunu
geçmeyen tertemiz su.
Tehlikesi olmayan bir spor
dalıdır bu. Hakemin
işaretiyle başlar maç; altın,
gümüş, bronz madalyaları
toplamaktır amaç. Bu
duruma kahkahayla güler
balıklar, birbiriyle didişirken
bizim alıklar.

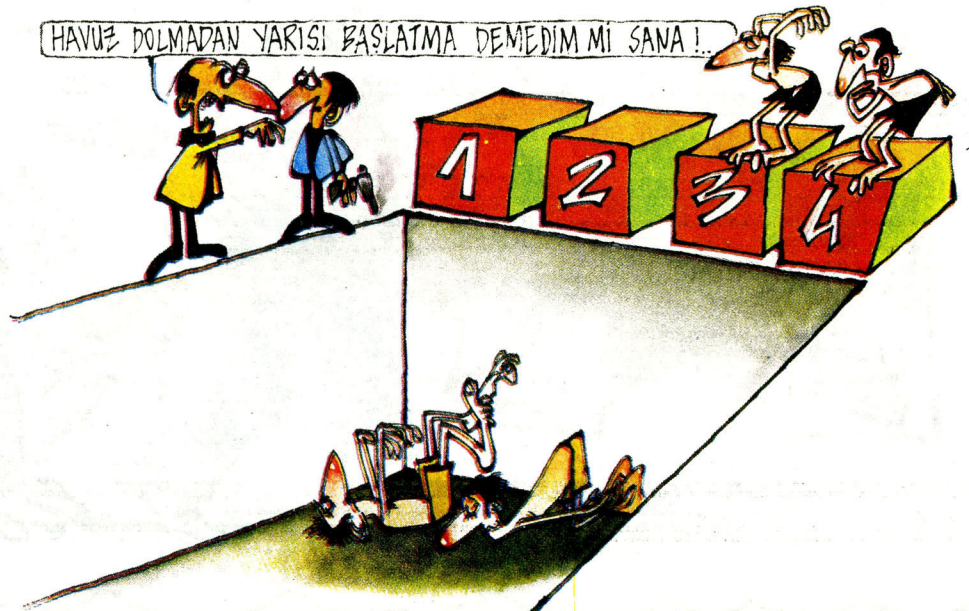

Mahmut Karatepe

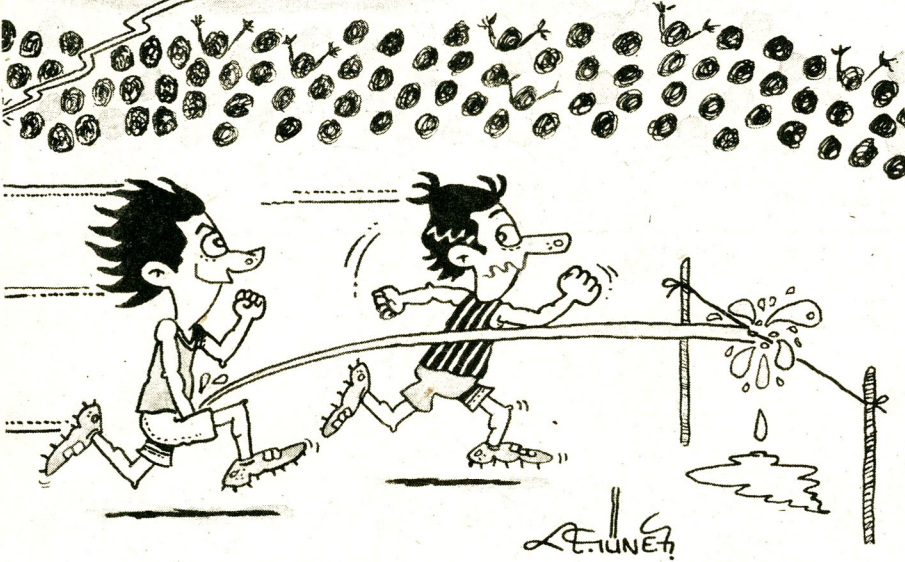
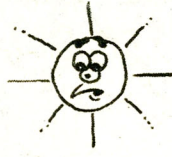
BİR TV REKLAMI

HAVUZ DOLMADAN YARIŞI BAŞLATMA DEMEDİM Mİ SANA !..

Evet sayın seyirciler
cafer yarışı sidik
farkı ile kazandı.

Adnan GÜNEŞ

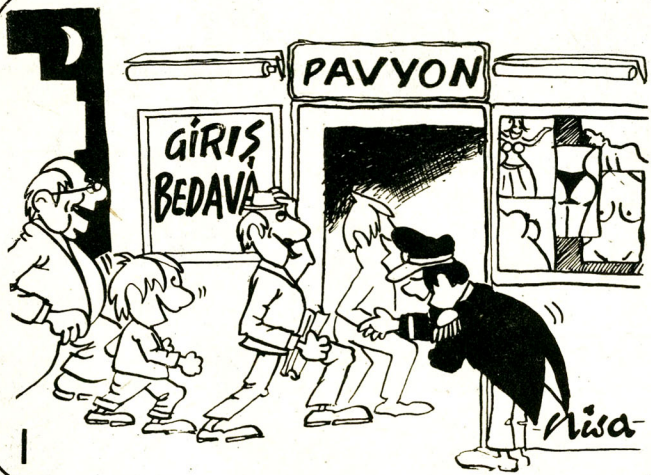
Adnan GÜNEŞ

MAHKEMEDE

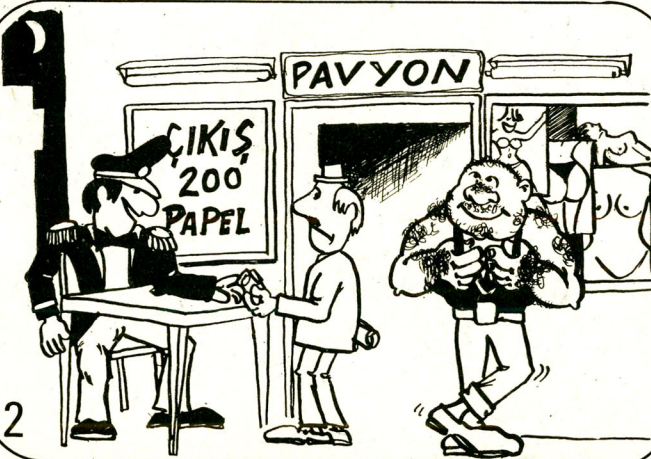

Kamil YAVUZ

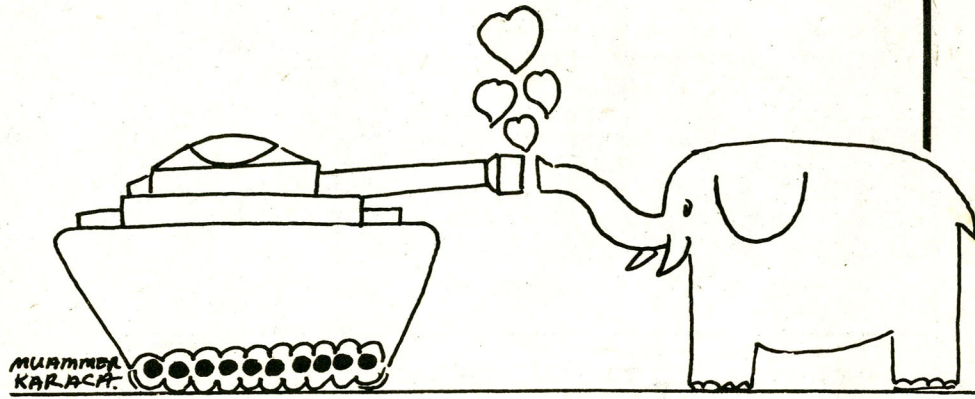
KAMİL

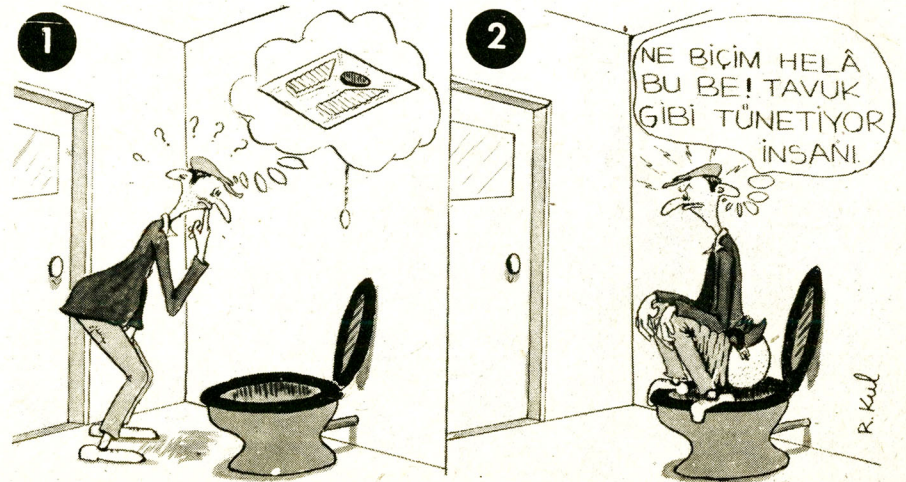
NİSA

NİSA

Muammer KARACA

Rıza KUL

R. Kul

IDEALİST MİMAR

Süleyman HALICIOĞLU

EEE... DAHA DAHA NASILSIN ARKADAŞ !.

Selahattin PEKSUN

EH.. İSTE.. GÖRDÜĞÜN GİBİ !..

SELAHATTİN PEKSUN

Mustafa YILDIZ

SEVGİLİM GARSONA BAHSİS VERDİN Mİ?

LOKANTA

Hüseyin BELGERDEN

Ertan BAYRAKTAR

ONA BUNA DOKUNDUK

Yazan:
Kandemir
KONDUK

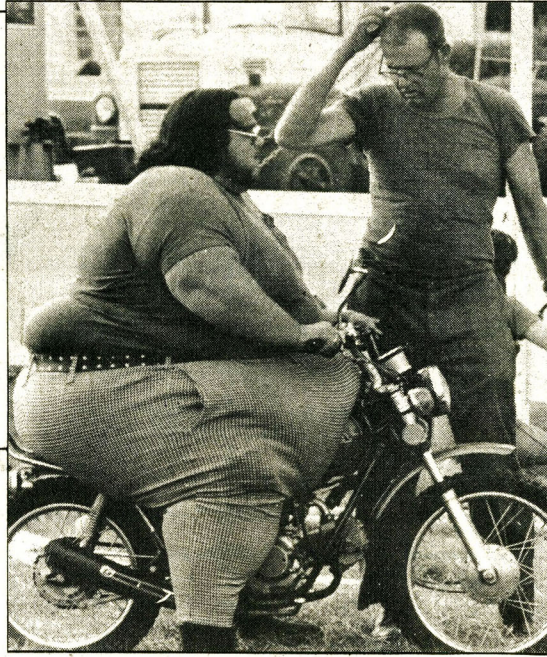

Uyan Süleyman, uyan...

Dünya kadar yatak yorgana sahipken onları müşteriye satmaya, kendin de mevta gibi tahtada yatmaya uğraşıyorsun... Yatamaz ol!.. O kuru tahtayı amma seviyormuşsun be. Çekil artık, biraz da başkası yatsın...
(Foto: SENİN YATAK YERİN YOK)

Nasıl 43 kilo verdim? (En yağlı yazı dizimiz)

Okuldayken arkadaşlar "Dobiç İhsan" diye bana takılırlardı. Yıllarca zayıflama umuduyla yaşadım. Sonra bir gün yepyeni bir metodu kilo vermeyi başardım... Şimdi bu metodu her gün sizlere açıklaycam. Resimde beni, şişmanlıktan kurtulduktan sonra çıta gibi bir çocuk olup motorsikletle gezerken görüyorsunuz. Görün de, kilo (pardon) ibret alın.
(Foto: DÜNAYDIN)

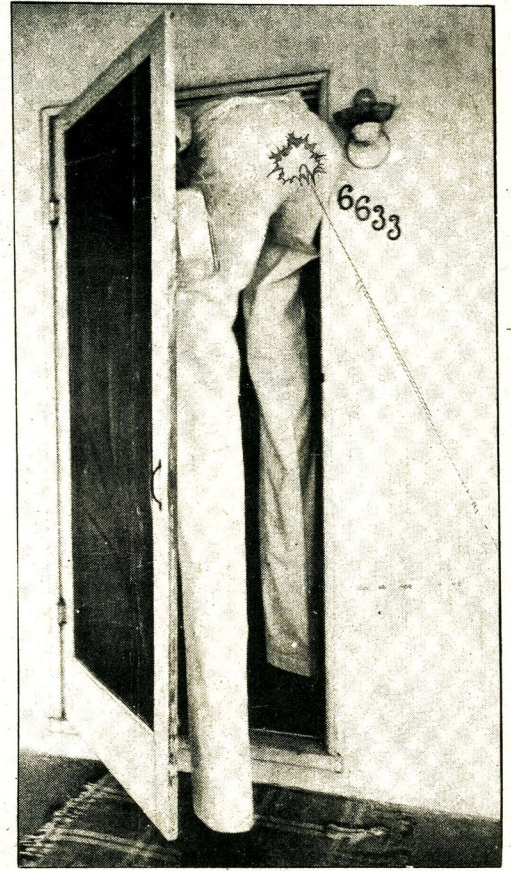

İşte Rasim Bey'in son hastası. Herif 6 aydır ağzını kapatamıyor!..

Dişçi Rasim Protez, yurda döndü!..

Üç hastanın hem dişini, hem de fişini çektiği ve milletli ufak ufak öteki tarafa gönderttiği için Interpol tarafından kovalanan Dişçi Rasim Protez, bir Alman TIR'ıyla dün gece yurda dönmüş ve Karacaahmet'teki muayenehanesinde bu sabahtan itibaren enayi kabulüne başlamıştır. Dolgu, burğu, kurgu, protez, kaplama, köküne kadar saplama, morfin, esrar, kokain, iltihap ve iltifattan dolayı gıcirtısı olanlara kesin teşhis-son tedavi.

İŞ_DİŞ REKLAM

İŞTE,ZAMPIKLIĞIN SONU!..

"Lütfü! Sana kaç defa evli, bakkı, bahçeli parklı kadınlarla ilişki kurma dedim... Al işte, kadının kocası uçaklar rötör yaptığı için Yeşilköy'den geri döndü... Ulan, senin de hayatın söndü."
"Çabuk, balkondan gazlayiver yandaki eve. Sen o dolaba sığar mısın devel!.."
"Oyalanma, dış kapı açıldı... Gıcirt... Gıcirdama lan!.. Gir bari dolaba!.. Nee? Dolapta fare mi var?.. Olsun, mıyavlırsan kaçarl!.."
"Acele et ulan! Sana diyorum!.. Aslında boşuna çenemi yoruyorum... İstedğin kadar uğraş, o dolap seni almaz... Hayatta öyle şeyler vardır ki, önünde sonunda çakılır... Gizli kalmaz."
"Demek ki neymiş? Gireceğimiz deliği hesap etmeliymiş."

(Foto: AILE)

Asılanlar ve kasılanlar

Necla ile Şermin, kasılıyorlar. Çünkü üstlerinde altlarında bişii yok. Hikmet ile Emin de, asılıyorlar. Çünkü altlarında arabaları var. Ulan ne dünya be!.. Tersine dönecece kimler kasılırdı?.. Kızlar arabalı olsa, çıplak oğlanlara nah asılırdı.

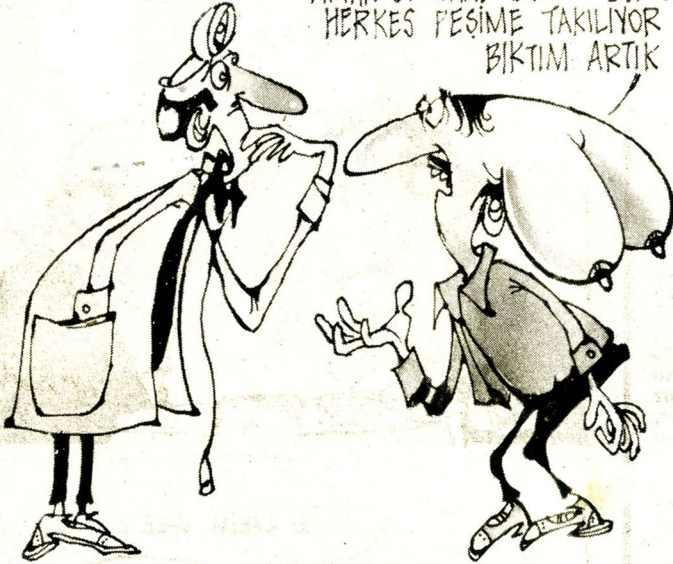
(Foto:
KİMİNKİNE BİNSEM)

DOKTORCUĞUM, BENİM BURNUM DOĞUSTAN BÖyledir,
KİME BAKSAM DAYAK YİYORUM.

AMAN Bİ ÇARE BULUN DOKTOR BEY
HERKES PEŞİME TAKILIYOR
BIKTIM ARTIK!

Kafalar standart olmasaydı!..

BUGÜNKÜNDEN çok daha şenlikli olurdu yaşamımız. Kasıla kasıla dolaşırdı ayakları kafasından taşanımız. Kiminin göbek çukuru altında olurdu, kimi ensesine sarkan göğüslerine uygun bir sütyen arar dururdu. Kiminin hemeroiti ise herhalde burnuna vururdu. Hayal ötesi bir şey ya, diğer organlarımızla donansaydı başlar, neredimizde olurdu acaba ağız, kulak, gözler, kaşlar?

Çizen: Mahmut KARATOPRAK

DOKTOR BEY, 'KAFAMIN YANINDA, BİR Kafa DAHA ÇIKTI,
OLUR OLMAZ YERDE SAĞMALINOR, REZİL OLUYORUM!..

Mahmut Karatoprak

Çarşamba Pazarı

Yazan:
Hikmet Feridun ES

Korkut Özal'ın çalınan madalyaları!

ESKİ Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı Korkut Özal'ın evine hırsız girmiş... Geçmiş olsun Korkut Bey... Sayın Bakan yatak odasında mişil mişil uyur, Cennet-i Ala-

daki huriler ve gılmanlarla güreşirken, hırsız da etrafı hallaç pamuğu gibi atmış...

Uyanık bakan, bir türlü uyanamamış...

Hırsız, balkondan çıkıp gittikten sonra, daha doğrusu soy-mak üzere bitişik apartmana geçtikten sonra, bir de ne gör-sünler?.. Zavallı adam, evden hiç bir şey kaldırmamış!.. Ala ala, Korkut Beyin madalyalarını yürütmüş... Bunun dışında top-lu işneye dokunmamış fakir...

Olur mu böyle şey?.. Sanmı-yoruz...

Gıda maddelerinin ateş pa-hası olduğu bu zamanda, Gıda ve Hayvancılık Bakanının evine giren zat, midesinin tokluğundan girmede ya...

Siz, buzdolabına baktınız mı bir kere?.. Gıda ve Hayvancılık Bakanının evi bu birader... Buzdolabında, her şey yerli yerinde mi?..

Tütsülenip, tüyleri yolunup, bembeyaz vücutları ile buzlukta boylu boyunca yatan pilliçler du-ruyor mu?.. Kars'tan gelen o nefis peynirler hâlâ orada mı?.. Kaşarlar?.. Ya dil peynirleri?..

Evet, Gıda Tarım ve Hayvan-cılık Bakanı ve aynı zamanda

Erzurum Milletvekili Korkut Bey'in evi bu!.. Aman dikkat... O güzelim kuşgözü Erzurum pastirmaları yerinde asılı mı?.. Siz, Erzurum pastirmasının nasıl bir cennet taamı olduğunu biliyor musunuz?.. Öylesine nefistir ki insanı rakıya bile alıştırabilir... Erzurumlular, bu pastirmadan yemezlerse doyduklarını hissetmezlermiş...

Erzurum. Mebusu, Gıda ve Hayvancılık Bakanının evi derim size işte...

Ya dolabın et kısmına göz at-tınız mı?.. Sıra sıra dinlendiril-miş bonfilelerin hepsi tamam mı?.. Ya süt danası pırlolaları? Şişedeki kuş sütü duruyor mu?

Aç tavuk, kendisini arpa ambarında, aç hırsız kendisini Gıda Bakanının evinde sanır-mış... Menşur sözdür...

Gelgelelim, senaryonun so-nuna... Doğrusu Ankara zabıta-sını candan tebrik ederiz... Hır-sızı 8 saat sonra enselemiş... Oysa aynı adam, aylardan beri Ankara'yı kasıp kavurmuş, 100'den fazla ev soymuş... Eeee... Giler mi vekil evine?.. Akıbeti budur... 8 saat sonra delikli... Ne işin vardı a çocuk Vekil Beyin evinde?...

TÜH BEEEEEE!..

Kararsız Necmi:

- Acaba, diyorum... Şu elim-deki 24 sandalyayı, Süleyman'ın 189 sandalyası ile mi birleştir-seeeeeeeem?.. Yoksa, Ecevit'in 213 sandalyasına mı katsaaaa-aaaaam?.. Yahut da, Türkeş'in 16 sandalyasını da alıp eski

günlere mi dönseeeeeeeek?..

Ve radyoda bir ses:
- Ecevit, kabinesini kurdu... Cumhurbaşkanı da yeni hükü-met onayladı!...

Kararsız Necmi:
-Tüh beeeeeeeeeee...

TÜH BEEE!

Aşk nedir, ne değildir?...

ÜÇ harflidir ama muz değildir. Yakıcıdır ama tuz değildir. Sevgidir ama bu sevgi ille de bir kız değildir.

Insanoğlu, dünya kuralları beri kolayca âşık olmayı, başkalarını kendine âşık etmeyi başarmıştır da, nedense tanımını yapmayı becerememiştir. Derken, o tılsımlı sözcüğün etki alanı büyümüş, herkesin gözünü bir âşk bürümüş.

Çeşitlerini şöyle bir sıralayalım isterseniz:

Cinsel âşk: Dünyayı görmezler. Kimseye melek vermezler. Kalpler, bir yangın yerini andırır. Taraflar, birbirini fazla zorlanmadan kandırır. Derken, mutlu son gelip çatmıştır, ya oğlan kızı, ya kız oğlanı hedef tahtası yapmıştır!

Dinsel âşk: "Hu" deyip dönülür, döne döne ölünür.

Vazife âşk: Kişinin var mı yok mu işi. Evde

boşu boşuna süslenip beklesin dışı!

Koltuk âşk: Zaman gelir üstündekine insanlığını unutturur. Silahı alına dayasan, herif "N'olur, canımı al, koltuğumu alma" diye tutturur.

Memleket âşk: Tutkuların en tehlikelisi. Bu devasız hastalığa yakalananların dilinden "vatan-millet" sözleri eksik olmaz. Adamlar, bir dakikacık boş durmaz. Kimi baltayı kaptığı gibi yağma edecek orman arar; kimi ülkenin kömürünü, demirini, çimentosunu depolamak için piyasayı tarar. Bazısı, "Muhtemel bir savaşta ya maliyemiz düşman eline geçerse?" korkusuyla vergi kaçırır, bazısı aynı endişeyle devletin parasını zimmetine geçirir.

Velhasıl, âşk dediğin bir bakıma mutluluk duygusudur. İnsan, bu garip duygunun sadık bir uydusudur.

Altın Ayvayı yediniz mi?

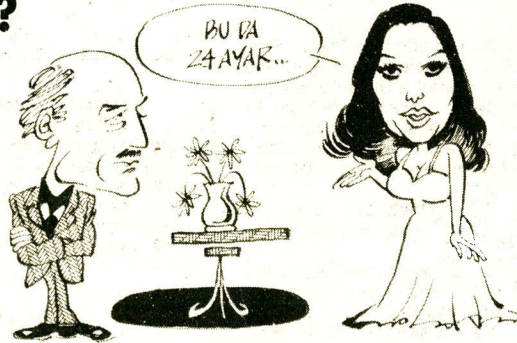
HEP tanırız... Baygın gözlü, etli etli dudaklı meşhur bir sinema yıldızıdır... Kadı kızının bile kusuru olduğu gibi, onun da bir hastalığı vardır: ALTINOMANI. Yani, altın peşinde koşar...

Mesela, Altın Portakal... Antalya'ya gider, etli güzel dudaklarının kenarlarından akıta akıta yemek ister Altın Portakal'ı...

Sonra Altın Orfe... Derken Altın Koza... Altın olsun da, ister Orfe olsun, ister Koza olsun. Bayılır...

Ama en önemli tutkusu, Altın Antika yahut Altın Baba'dır. Babası yaşında bir altın babasını, Şam Babası'na bile değişmez... Şam Babayı bir tarafa bırakır, ama Altın Baba'yı?.. Asla elden çıkarmaz...

Altın Portakal, Altın Orfe, Altın Koza ve Korkut Özal'ın altın madalyaları derken, bugünlerde bir Altın İskemle çıktı... Politikacılar görüyoruz. Evlerinde yüzlerce koltuk ve iskemle vardır... Ama onlar, bir kaç Altın İskemlenin daha peşindedirler...

Siz, bir koltuğun, bir iskemlenin bu yakınlarda kaç gittiğini biliyor musunuz?...

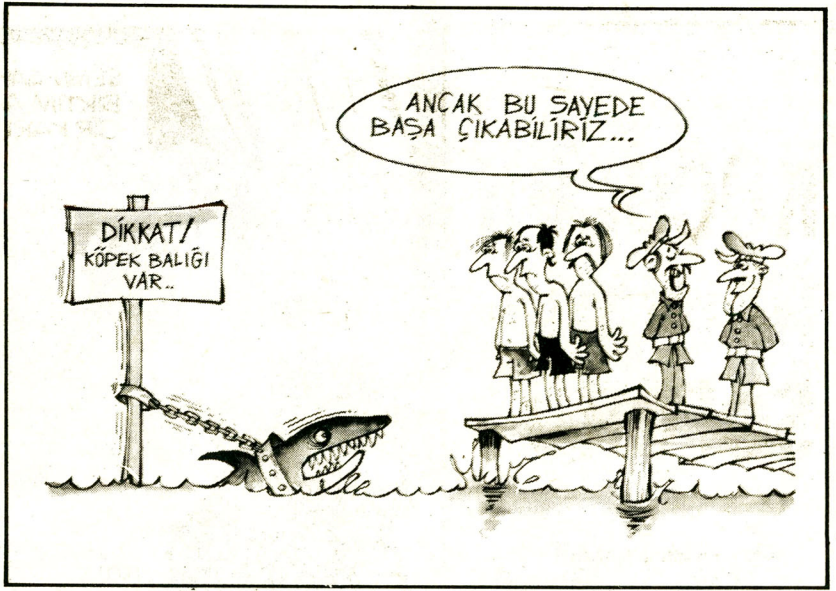
Bir rakam söyleyin: 100.000 lira mı?.. Gülelim bar!.. 1.000.000 lira?.. Nerede bu ucuzluk?.. Bu zamanda iskemleyi bir milyona veren kim?.. 5 milyon... Hatta 6...

Ama, sandalye derim işte... Tam Altın Sandalye...

Bugün sandığınız Altın İskemle, size bir Altın Taht getiriyor... Çık üstüne, saltanat sür.

Altın Taht'ın geleceği yerden, Altın İskemle esirgenmez... Mahzun veya Şen Dana'nın geleceği yerden, tavuk esirgenir mi? Görüyorsunuz ya... Herkes, altın peşinde... Ya biz ne peşindeyiz?.. Saklamayalım... Millet ve kalabalık olaraktan, biz de altın peşindeyiz... Altın Ayva peşinde!.. Bakalım ne zaman yiyeceğiz ayvayı?..

Partilerarası bu iskemle kavgası sürerken, zaten tek gıdamız ayva yemek...

Çizen: Sunder DAĞ

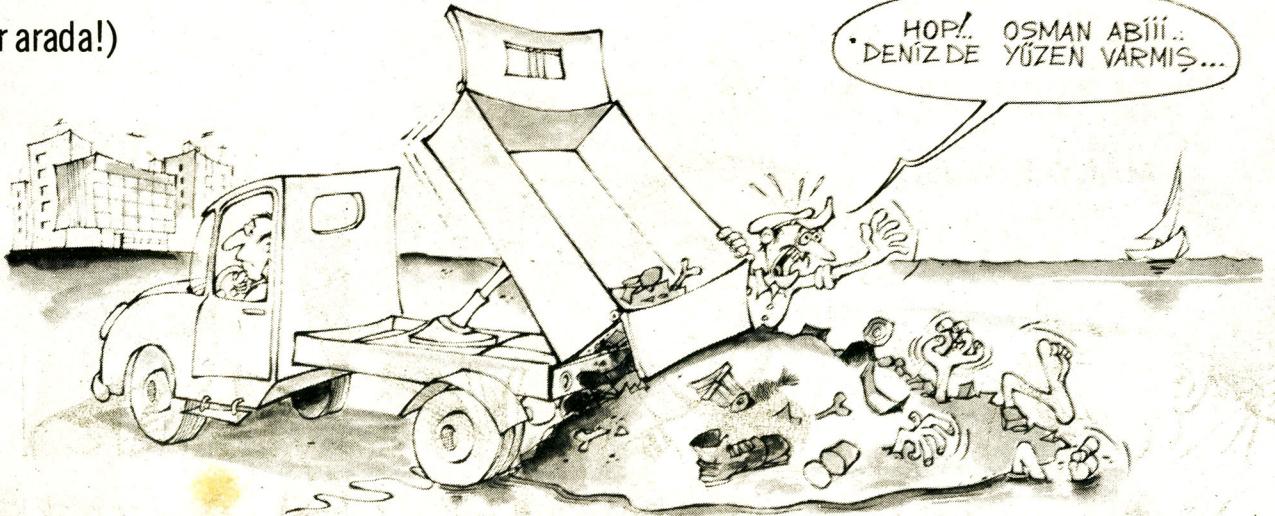
Çöpün yarısı denizde, yarısı karada

(Gariban İstanbullu kavruluyor arada!)

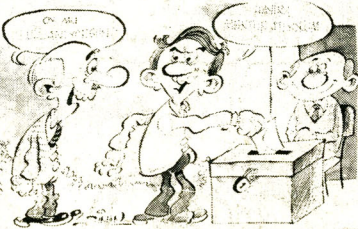
HOCA'ya sormuşlar: "Unun var mı?.." "Var.." "Suyun var mı?.." "Var.." "Şekerin var mı?.." "Var.." "Peki birader" demişler "Neden helva yapıp yemiyorsun?" Hoca'nın nasıl yanıtladığı bilinmez. Bizim İstanbul'da da plaj vardır deniz vardır, ama çöpten ve mikrop-tan içine girilmez.

Sanki milletçe bu kenti nasıl yaşanmaz hale sokabileceğimizi beşer yıllık planlara bağlatmışız, önce denizlerin anasını ağlatmışız! Çoluk çocuk kan ter içinde dünyanın yolunu alıyorsunuz, trampolende sıçrayıp çöp yığınınna dalyıyorsunuz!

Sonra... Sonrası yok arkadaşım. Cebindeki paraları, sözde denizde ezersin, yuttuğun mikroplarla hastane hastane gezersin!

"24. Tükürüksüz Cevap Oyunu"nda bir yıllık abone kazanan okuyucularımız

Hayır! Kaleciyi geçtim, golümü atıyorum!

Erkan TUNAR
259. Sok.
No: 33/4
Hatay-İZMİR

Hayır! Hava atıyorum!

İbrahim AKBAŞ
Ertuğrulgazi Mah.
Kulüp Sok. No: 40
ESKİŞEHİR

Kılıfsız sorulara, tükürüksüz cevaplar

Hayır şu basket potasındaki puanları boşaltıyorum

Hayır kızamık döküyorum

BUNU SİZ DOLDURUN

"Kılıfsız sorulara tükürüksüz cevaplar" oyunumuza katılacak ÇARŞAF okurları arasında balonu en saçma sözlerle dolduracak 2 kişi birer yıllık ÇARŞAF aboneliği kazanacak, üç hafta sonra ÇARŞAF'ta yayınlanacaktır. Bu hafta yeni bir oyun sunuyoruz. Gördüğünüz gibi iki cevap bizim tarafımızdan doldurulmuş, bir kare de boş bırakılmıştır. Oyuna uygun "saçma" cevabı siz de bu kareye yazıp 'ÇARŞAF Tükürüksüz Cevap Oyunu 27 Molla Fenari Sokak No. 30 - 32 Çağaloğlu - İstanbul adresine göndereceksiniz.

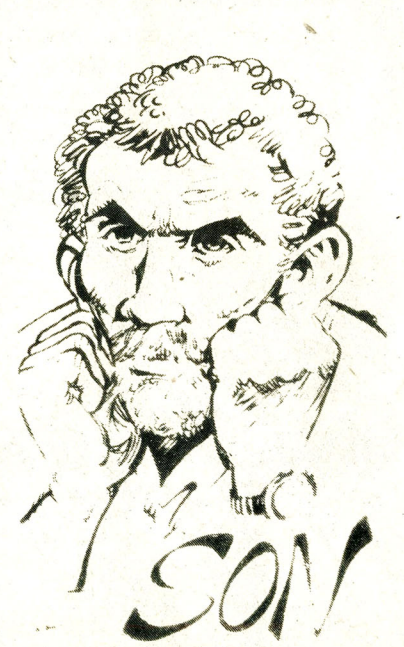
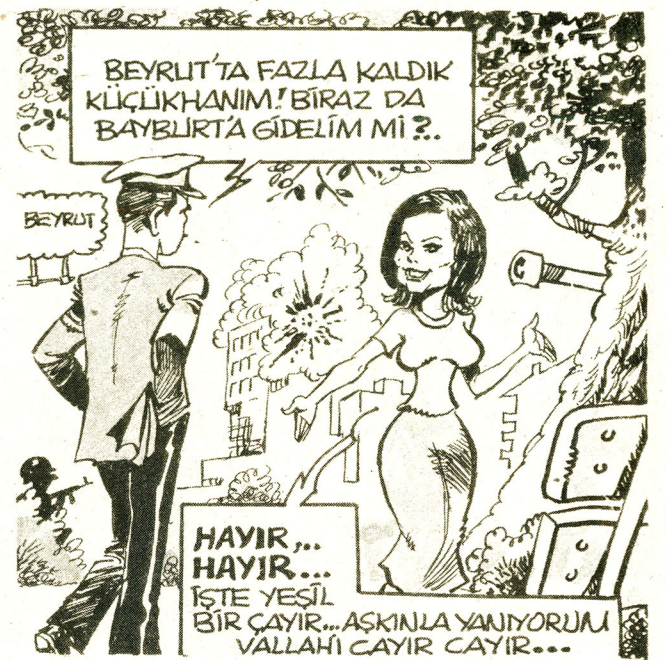
KÜÇÜCÜK HANIMIN ŞÖFÖRÜ

Yazan: Kandemir KONDUK

Çizen: Ragıp DERİN

DEVAMI ARKADA

Necmolin , boyacının aşkı!..

YOZONUZO görür gibiyim... Gözlerinizin ta içi gölüyor.

Kazançlı işi buldunuz ya... Tabii gülersiniz!..

Necmeddin Hoca, Türkiye'de yeni bir iş sahəsi daha açtı. Seçim boyacılığı... Gene milyonlarca vatandaş iş bulduk gittik...

Efendim, Hoca bu seçimlerde bakmış... Tam 2 buçuk milyon seçmen, çift oy kullanmış... Hayrettir doğrusu... Acaba kime vermişler?..

Efendi Hazretleri, bu işe güzel bir çare düşünmüşler. Oyunu istimal eden beher vatandaşın çehresini boyamak...

Gördünüz mü akıllı politikacıyı?..

Ellerin varolsun Hoca efendi...

At sandığa oyu... Bas boyayı koyu koyu... Gel Vatandaş Ahmet

Efendi... Şöyle uzat cemalini evlâdım. Çehrenizin görünecek bir yerine... Tamam!.. Muslukta su bulup yıkasınız bile, 5-6 gün çıkmayacak hâlis boya bu: Necmolin, boyacının aşkı. Hocanın karıştırıp karıştırıp yaptığı boya... Cennet-i Ala yeşili... Kolay kolay çıkar mı?..

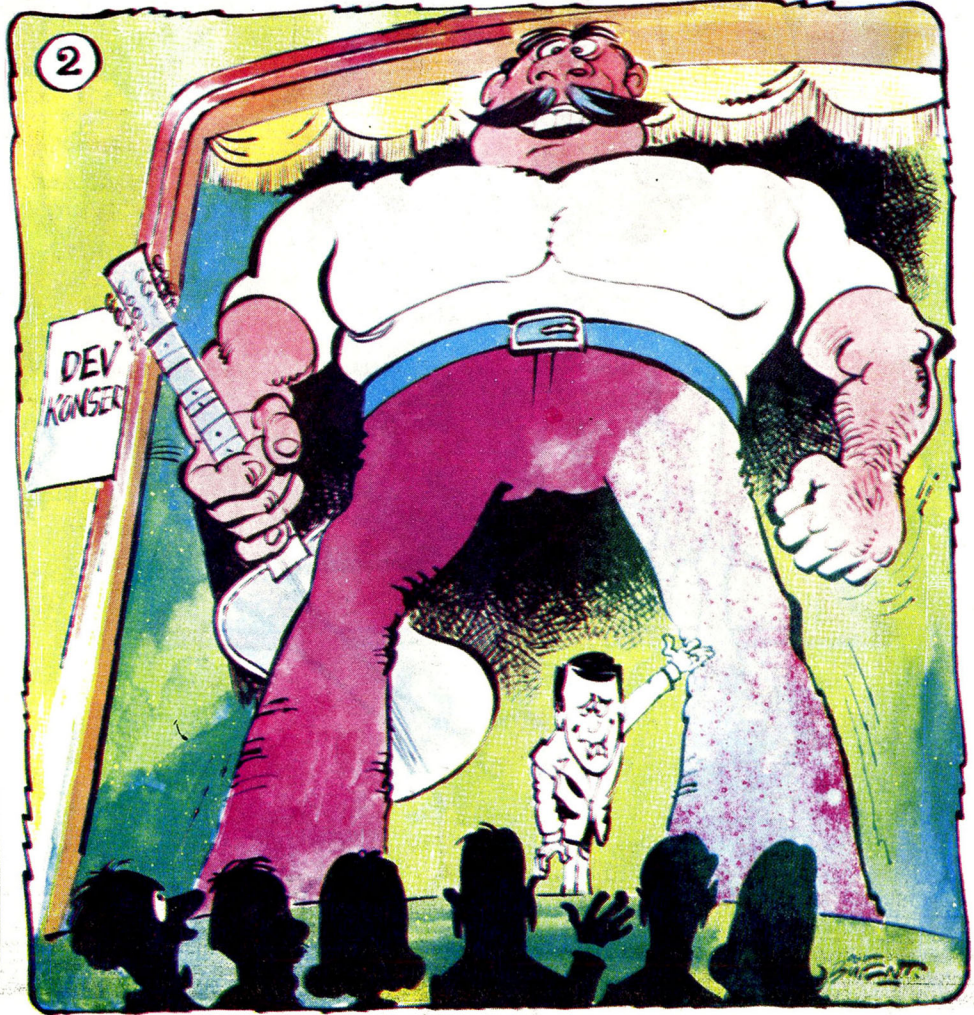
Tabii bu arada sandık başında itirazlar olacak... Meselâ adamcağızın biri yırtınacak:

-Yahu işte oyum elimde. Daha atmadım ki... Elçabukluğu ile niçin yüzümü boyadınız?.. CHP'ye verecektim...

-Olmaaz... Haşaaa yüzün boyandı bir kez... Vermiş sayılırsın.

Alnımızın yazısı bu... Yıllardır, gözlerimizi boyuyorlardı... Şimdi boyanmak sırası suratımıza geldi... Acaba, milleti palyaço mu sandılar?..

Festivalden çizgiler...

Çarşaf

NE RONTGENİ BE ABİCİM
KABİNEYİ GÖRÜNCE HÜKÜMET
KURULUYOR SANDIM.

